

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/190/2013
Identifikačné číslo spisu:	8311210894
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8311210894.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu ATV družstvo Strážske, so sídlom Strážske, Obchodná 437, IČO: 36 212 580, proti žalovanému J. bývajúcemu v I., v dovolacom konaní zastúpenému JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom, so sídlom v Humennom, Námestie slobody 25, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 6 Cpr 1/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 22. apríla 2013 sp. zn. 18 CoPr 19/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 22. mája 2012 č.k. 6 Cpr 1/2011-273 určil, že je neplatné okamžité skončenie pracovného pomeru žalovaným. Žalobcovi nepriznal náhradu trov konania. Dospel k záveru, že žalovaný nemal zákonný dôvod na okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobcom podľa § 69 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce, zákona č. 311/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZP“), keďže so žalobcom sa ústne dohodol o zmene druhu vykonávanej práce, a to ešte pred vydaním pre jeho preradenie relevantného lekárskeho posudku (hlásenia choroby z povolania).

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 22. apríla 2013 sp. zn. 18 CoPr 19/2012 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Dospel k záveru, že skutkové závery súdu prvého stupňa zodpovedajú výsledkom ním vykonaného dokazovania a že správne sú aj ním vyведенé právne závery. V dôvodoch svojho rozhodnutia, rovnako ako súd prvého stupňa, zhrnul zistenia, na základe ktorých mal za to, že účastníci sa dohodli na zmene pracovnej zmluvy s takým pracovným zaradením, v ktorom žalovaný mohol vykonávať prácu bez vážneho ohrozenia jeho zdravia.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec

vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, alebo ho zmeniť tak, že žaloba bude zamietnutá. Napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne, pretože „trpí vadami podľa § 237 písm. f/ O.s.p.“ a spočíva aj na nesprávnom právnom posúdení veci. Tvrdí, že postupom odvolacieho súdu, ktorý o jeho odvolaní rozhodol bez nariadenia pojednávania, mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (bod II. dovolania). K tomu uviedol: „Ustanovenie § 241 ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, ale je vždy na zvážení súdu, či pojednávanie nariadi alebo nie. Dôvody, pre ktoré odvolací súd nenariadi pojednávanie mal uviesť v odôvodnení rozsudku tak, aby bolo zrejmé, prečo práve v danom prípade nariadenie pojednávania nepovažoval za potrebné. Takého odôvodnenie napadnutý rozsudok neobsahuje a z tohto dôvodu sa navrhovateľ cíti byť ukrátený na svojich právach na spravodlivé a verejné prejednanie jeho veci a to aj z dôvodu, že o termíne verejného vyhlásenia rozsudku nebol žiadnym spôsobom informovaný.“ V ďalšej časti dovolania (bod III.) žalovaný namietá závery súdov nižších stupňov, najmä o tom, že medzi účastníkmi došlo k platnej dohode o zmene pracovnej zmluvy.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedol, že posúdenie procesného postupu odvolacieho súdu pred vydaním rozhodnutia ponecháva dovolaciemu súdu. Tvrdenie žalovaného, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, považuje za „účelové, nepravdivé, ničím nepodložené a zavádzajúce“. Navrhol dovolanie žalovaného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom. Vychádzal pritom z týchto záverov:

Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov občianskeho súdneho konania osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie (iba) odvolacieho súdu. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je tretou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie. Právo na súdnu ochranu totiž nie je absolútne. V záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam, resp. podmienkam (čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Právo na súdnu ochranu sa v občianskoprávnom konaní účinne zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania. V dovolacom konaní procesné podmienky upravujú ustanovenia § 236 a nasl. O.s.p. (I. ÚS 4/2011).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Dovoláním žalovaného je napadnutý rozsudok, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených rozhodnutí; prípustnosť jeho dovolania preto z § 238 O.s.p. nevyplýva.

V súlade s ustanovením § 242 ods. 1 O.s.p. a so zreteľom na obsah dovolania dovolací súd ďalej skúmal, či procesná prípustnosť dovolania žalovaného nevyplýva z § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť

byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalovaný existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

Podľa názoru žalovaného v konaní mu bola odňatá možnosť pred súdom konať.

O odňatie možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. ide v prípade procesného postupu, ktorým súd znemožnil účastníkovi konania realizáciu procesných oprávnení priznaných mu v občianskom súdnom konaní (napr. oprávnenia byť prítomný na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok alebo vyjadrenie, v stanovenej lehote urobiť procesný úkon a pod.).

Žalovaný namietal, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať tým, že odvolací súd prejednal jeho odvolanie a meritórne rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, c/ ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, d/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v ostatných prípadoch môže odvolací súd rozhodnúť aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania.

Z vyššie citovaných ustanovení § 214 ods.1 a 2 O.s.p. vyplýva, že (len) v prípadoch uvedených v § 214 ods.1 O.s.p. je odvolací súd povinný nariadiť pojednávanie, v ostatných prípadoch však môže rozhodnúť aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania. O tom, či v prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje ustanovenie § 214 ods. 1 O.s.p., bude nariadené odvolacie pojednávanie, rozhoduje odvolací súd.

V danom prípade odvolací súd neopakoval ani nedoplňal dokazovanie, súd prvého stupňa nerozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nešlo ani o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a naostatok nariadenie odvolacieho pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Vzhľadom na to nebolo povinnosťou odvolacieho súdu nariadiť na prejednanie odvolania pojednávanie.

Odvolací súd nebol povinný odôvodňovať svoj záver, že na prejednanie odvolania žalovaného v predmetnej právnej veci nie je potrebné nariadiť pojednávanie. Ten jednoznačne vyplýva z vyššie uvedených okolností, povahy prejednávanej veci a danej procesnej situácie.

Pre úplnosť treba dodať, že účastníci boli upovedomení o čase a mieste verejného vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu spôsobom, ktorý zodpovedá zákonu (§ 156 ods. 3 O.s.p.) - vid' č.l. 343-345 spisu. Žalovaný nepožiadaval o doručovanie písomností elektronickými prostriedkami (§ 45 ods. 4 O.s.p.). Odvolací súd ho o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p. preto nemusel upovedomiť elektronickými prostriedkami v zmysle § 214 ods. 3 O.s.p.

Pokiaľ žalovaný odôvodňuje svoje dovolanie aj tým, že ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, dovolací súd poznamenáva že samotným právnym posúdením veci nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konania pred súdom konať, lebo právnym posúdením veci sa mu neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (vid' uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 112/2001 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43/2003 a uznesenie

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 50/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003). Z tohto dôvodu je právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov považované (len) za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorý ale sám osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005 a sp. zn. 4 Cdo 165/2003).

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalovaného odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý v tomto konaní úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo mu v dovolacom konaní trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.